

3. Jeżeli spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 2, jest niemożliwe, należy wyznaczyć pracownika zobowiązanego do nieprzerwanego czuwania, aby nie dopuścić do załączenia łącznika.

4. Uziemienia (ust. 1 pkt 3) należy wykonać po obu stronach miejsca pracy, przy czym co najmniej jedno uziemienie powinno być widoczne z miejsca pracy.

5. Dopuszcza się odstępstwa od wymagań przewidzianych w ust. 1 pkt 3, jeżeli zastosuje się inne skuteczne środki ochrony przeciwporażeniowej, które zapewnią bezpieczne wykonanie pracy.

§ 52. Przed rozpoczęciem prac przy elektroenergetycznych liniach napowietrznych, które krzyżują się z liniami znajdującymi się pod napięciem lub które znajdują się w pobliżu takich linii, należy sąsiednie linie wyłączyć spod napięcia i uziemić, jeżeli jest to niezbędne dla bezpiecznego wykonywania pracy.

§ 53. Zabrania się wykonywania czynności łączeniowych, jeżeli w pobliżu miejsca łączenia urządzeń przebywają osoby do tych czynności nie upoważnione.

§ 54. 1. Prace porządkowe w pomieszczeniach ruchu elektrycznego mogą być wykonywane przez osoby nie należące do stałej obsługi w tych pomieszczeniach tylko pod stałym nadzorem upoważnionych pracowników.

2. Oględziny czynnych urządzeń elektroenergetycznych w pomieszczeniach ruchu elektrycznego powinny być dokonywane w obecności pracowników obsługi tych urządzeń. Kierownik zakładu może upoważnić osobę kierownictwa lub dozoru do jednoosobowego przeprowadzenia oględzin.

§ 55. 1. Porażonego prądem elektrycznym należy natychmiast uwolnić spod działania prądu.

2. Uwolnienia porażonego spod działania prądu elektrycznego należy dokonać w sposób bezpieczny, zależny od warunków, w których nastąpiło porażenie:

- 1) przez spowodowanie wyłączenia napięcia właściwego obwodu elektrycznego albo
- 2) przez odciążenie porażonego od urządzeń znajdujących się pod napięciem, a
- 3) w razie porażenia prądem elektrycznym o napięciu do 1 kV — przez odizolowanie porażonego, uniemożliwiającego przepływ prądu przez jego ciało.

3. Po uwolnieniu porażonego spod działania prądu elektrycznego należy zapewnić udzielenie porażonemu pomocy lekarskiej, a do czasu przybycia lekarza prowadzić wszelką dostępną akcję ratowniczą.

Rozdział 5.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 56. Zakłady pracy wydadzą szczegółowe instrukcje i wskazówki dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy na poszczególnych stanowiskach roboczych na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia w okresie 6 miesięcy od dnia jego ogłoszenia.

§ 57. Tracą moc „Przepisy eksploatacji elektrowni i sieci”, zatwierdzone przez Ministra Górnictwa i Energetyki dnia 16 grudnia 1959 r.

§ 58. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: *J. Mitrega*

126

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 26 maja 1970 r.

w sprawie wykonywania rybołówstwa przez polskie statki rybackie na wodach Północno-Wschodniego Atlantyku.

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 1963 r. Nr 22, poz. 115 i z 1970 r. Nr 3, poz. 14) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do obszaru wód położonych:

- 1) w obrębie części Oceanu Atlantyckiego i Oceanu Arktycznego oraz mórz do nich przyległych, położonych na północ od 36° szerokości geograficznej północnej i między 42° długości geograficznej zachodniej a 51° długości geograficznej wschodniej, z wyjątkiem:
 - a) Morza Bałtyckiego i Bełtów, położonych na południe i na wschód od linii przeprowadzonych od Hasenore Head do Gniben Point, od Korshage do Spodsbierg i od Gilbjerg Head do Kullen, oraz
 - b) Morza Śródziemnego i mórz do niego przyległych aż do punktu przecięcia się równoleżnika 36° szerokości geograficznej północnej z południkiem 5° 36' długości geograficznej zachodniej;
- 2) w obrębie części Oceanu Atlantyckiego położonej na północ od 59° szerokości geograficznej północnej między 44° a 42° długości geograficznej zachodniej.

§ 2. Obszar wód Północno-Wschodniego Atlantyku określony w § 1 podzielony jest na trzy rejony:

- 1) rejon 1 obejmuje część tego obszaru ograniczoną na południu linią biegnącą od punktu znajdującego się na 59° szerokości geograficznej północnej i 44° długości geograficznej zachodniej w kierunku wschodnim do po-

łudnika 42° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku południowym do równoleżnika 48° szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do południka 18° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku północnym do równoleżnika 60° szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do południka 5° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku północnym do równoleżnika 60° 30' szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do południka 4° długości geograficznej zachodniej; stamtąd w kierunku północnym do równoleżnika 62° szerokości geograficznej północnej; stamtąd w kierunku wschodnim do wybrzeży Norwegii; stamtąd na północ i wschód wzdłuż wybrzeży Norwegii oraz wzdłuż wybrzeży Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich aż do południka 51° długości geograficznej wschodniej;

- 2) rejon 2 obejmuje część tego obszaru nie objętą rejonem 1 i na północ od 48° szerokości geograficznej północnej;
- 3) rejon 3 obejmuje część tego obszaru między 36° a 48° szerokości geograficznej północnej.

§ 3. 1. Zabrania się statkom rybackim przebywającym na obszarze wód określonych w § 1 przewożenia na pokładzie oraz używania sieci trałowych (włoków), niewodów lub innych sieci ciągnionych po dnie morskim albo blisko dna, które w jakiegokolwiek swojej części mają oczka o wymiarach mniejszych niż określone w poniższej tabeli:

Część obszaru wód	Typ sieci	Wielkość oczka
1) Wody rejonu 1 z wyłączeniem części obszaru określonego niżej w pkt 2	Niewód	110 mm
	Każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z bawełny, konopi, włókien poliamidowych lub włókien poliestrowych	120 mm
	Każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z jakiegokolwiek innego surowca	130 mm
2) Obszar wód ograniczony linią przeprowadzoną w kierunku wschodnim od 10° długości zachodniej wzdłuż równoleżnika 63° szerokości północnej do 4° długości zachodniej; stamtąd na południe do 60° 30' szerokości północnej; stamtąd na zachód do 5° długości zachodniej; stamtąd na południe do 60° szerokości północnej; stamtąd na zachód do 15° długości zachodniej; stamtąd na północ do 62° szerokości północnej; stamtąd na wschód do 10° długości zachodniej; stamtąd na północ do 63° szerokości północnej	Niewód	105 mm
	Każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z manili lub sisalu	110 mm
	Każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z jakiegokolwiek innego surowca	105 mm
3) Inne wody położone na północ od 48° szerokości północnej	Niewód lub każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z pojedynczego sznurka i nie zawierająca manili lub sisalu	70 mm
	Każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z podwójnego sznurka i nie zawierająca manili lub sisalu	75 mm
	Każda część sieci trałowej (włoka) wykonana z manili lub sisalu	80 mm
4) Wody na południe od 48° szerokości północnej	Niewód lub część włoka wykonana z pojedynczego sznurka z włókna syntetycznego	60 mm
	Niewód lub część włoka wykonana z podwójnego sznurka z włókna syntetycznego	65 mm
	Niewód i każda część włoka wykonana z manili lub sisalu	70 mm

2. Do dnia 31 grudnia 1971 r. statki bazujące i wyładowujące swe połowy w portach obszaru Morza Irlandzkiego, położonych pomiędzy współrzędnymi geograficznymi 54° 30' a 53° szerokości północnej i na zachód od 5° 15' długości zachodniej, mogą przewozić na pokładzie i używać do połowu wittlinka sieci nie posiadających w żadnej części oczek o wymiarach mniejszych niż 60 mm pomimo przepisów zawartych w ust. 1.

§ 4. Najmniejszy wymiar oczek powinien być taki, aby płaski przyrząd pomiarowy o grubości 2 mm i odpowiedniej szerokości mógł być przesunięty z łatwością przez oczko sieci w stanie mokrym, wyciągnięte wzdłuż po przekątnej.

§ 5. 1. Statki łowiące na wodach określonych w § 1 makrele, ryby śledziowate, dobijaki (*Ammodytes*), okowiele (*Gadus esmarkii*), stynki, węgorze, ostrosze (*Trachinus draco*), gromadnika (*Mallotus villosus*), błękitka (*Gadus poutassou*), ostroboka (*Trachurus trachurus*), dorszyka polarnego (*Boreogadus saida*), krewetki, homarce lub mięczaki albo na obszarze ograniczonym linią łączącą następujące współrzędne geograficzne:

46° 16' N — 01° 36' W (wielorybiczna latarnia morska)
 46° 05' N — 01° 44' W
 45° 40' N — 01° 34' W
 44° 40' N — 01° 34' W

i dalej na wschód do wybrzeża — dykole (*Dicologlossa* lub *Dicologlossa cuneata*) — z wyjątkiem statków połowiących ostroboka (*Trachurus trachurus*) i błękitka (*Gadus poutassou*) w rejonie 3 oraz statków połowiących błękitka w części rejonu 2 położonej na południe od 52° 30' N i na zachód od 7° W — mogą mieć na pokładzie i używać sieci o wymiarach oczek mniejszych niż określone w § 3 ust. 1

pod warunkiem, że żadne z narzędzi połowowych, które są używane na tych statkach, nie będą używane do połowu innych gatunków ryb niż wymienione w niniejszym paragrafie.

2. Zabrania się przewożenia na statkach i używania do połowów na wodach określonych w punkcie 3 tabeli objętej § 3 ust. 1 jakichkolwiek sieci — niezależnie od użytego surowca — mających w worku włoka oczka o rozmiarach pomiędzy 50 mm a wielkościami wymienionymi w punkcie 3 tabeli, z wyjątkiem wód położonych na wschód od linii biegnącej od Hanstholm do Lindesnes oraz wód wymienionych w § 3 ust. 2.

§ 6. 1. Zabrania się stosowania w czasie połowów jakichkolwiek urządzeń, które w jakiegokolwiek części sieci określonej w § 3 ust. 1 mogłyby stanowić przeszkodę lub w inny sposób w skutkach powodować zmniejszenie selektywności oczka sieci.

2. Od zakazu ustanowionego w ust. 1 dopuszczalne są następujące wyjątki:

- 1) doczepianie do dolnej strony worka włoka płótna, sieci lub innego materiału w celu zapobieżenia niszczeniu lub uszkodzeniu tej części włoka;
- 2) w okresie do dnia 31 grudnia 1972 r. doczepianie do sieci włokowych wymienionych w pkt 1 i 2 tabeli objętej § 3 ust. 1 osłon lub ochron do górnej strony worka włoka w celu zapobieżenia jego niszczeniu lub uszkodzeniu z zastrzeżeniem, że te osłony lub ochrony będą odpowiadać jednemu z następujących 3 warunków:
 - a) płat tkaniny sieciowej będzie posiadał w każdej swojej części oczka, które mierzone w stanie mokrym nie będą mniejsze od oczek sieci, do której jest on przyczepiony, z zastrzeżeniem, że:

- będzie on przymocowany do worka tylko wzdłuż swej przedniej i bocznych krawędzi,
- jego szerokość mierzona pod kątem prostym do osi podłużnej worka będzie miała co najmniej półtora szerokości tej części worka, która jest pokryta tym płatem,
- w razie zastosowania stropu dzieleniowego worka, tkanina nie może sięgać dalej niż cztery oczka przed stropem dzieleniowym i powinna kończyć się nie bliżej niż o cztery oczka przed oczkiem sznurówki; jeżeli nie zastosowano stropu dzieleniowego, tkanina nie powinna rozciągać się więcej niż na $\frac{1}{3}$ długości worka, mierzonej nie bliżej niż od czwartego oczka przed oczkiem sznurówki zamykającej worek;

b) płaty tkaniny sieciowej będą posiadały w każdej swojej części oczka, które mierzone w stanie mokrym nie będą mniejsze od oczek sieci, do której są one przyłączone, z zastrzeżeniem, że:

- każdy płat tkaniny będzie przymocowany swoją przednią krawędzią tylko w poprzek worka pod kątem prostym do jego osi podłużnej,
- szerokość każdego płata, mierzona pod kątem prostym do osi podłużnej worka w miejscu umocowania, będzie równała się co najmniej szerokości worka,
- żaden z płatów tkaniny nie będzie dłuższy niż na dziesięć oczek; ogólna długość wszystkich tak umocowanych płatów tkaniny sieciowej nie przekroczy $\frac{2}{3}$ długości worka;

c) płat tkaniny sieciowej wykonany z tego samego surowca co worek będzie posiadał w każdej swojej części oczka o wymiarach dwa razy większych od wymiarów oczek worka mierzonych w stanie mokrym i będzie umocowany do worka tylko wzdłuż swej przedniej, bocznych i tylnej krawędzi w taki sposób, aby każde oczko doczepionej tkaniny sieciowej pokrywało się z czterema oczkami worka.

§ 7. 1. Zabrania się statkom rybackim przebywającym w częściach obszarów wód określonych w § 3 ust. 1 przetrzymywania niżej wymienionych gatunków ryb, które zostały złowione na tych wodach, jeżeli długość ich mierzona od początku pyska do końca płetwy ogonowej wynosi mniej niż:

Gatunek ryb	Części obszaru wód określonych w tabeli objętej § 3 ust. 1:		
	w pkt 1 i 2	w pkt 3	w pkt 4
1	2	3	4
u dorsza (<i>Gadus morhua</i>)	34 cm	30 cm	
u plamiaka (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	31 cm	27 cm	
u morszczuka (<i>Merluccius merluccius</i>)	30 cm	30 cm	30 cm
u gładzicy (<i>Pleuronectes platessa</i>)	25 cm	25 cm	
u szkarłacicy (<i>Glyptocephalus cynoglossus</i>)	28 cm	28 cm	

1	2	3	4
u złocicy (<i>Microstomus kitt</i>)	25 cm	25 cm	
u soli (<i>Solea solea</i>)	24 cm	24 cm	24 cm
u skarpa albo turbota (<i>Scophthalmus maximus</i>)	30 cm	30 cm	
u nagłada (<i>Scophthalmus rhombus</i>)	30 cm	30 cm	
u smuklicy (<i>Lepidorhombus whiff</i>)	25 cm	25 cm	
u wilinka (<i>Merlangus merlangus</i>)	23 cm	23 cm	
u zimnicy (<i>Limanda limanda</i>)	15 cm	15 cm	

2. Ryby z gatunków wymienionych w ust. 1, posiadające wymiary mniejsze niż określone w tym przepisie, zwane dalej „niewymiarowymi”, muszą być natychmiast po złowieniu wrzucone do morza; zatrzymanie tych ryb na pokładzie jest dopuszczalne tylko w celu transplantacji na inne tereny połowów.

§ 8. 1. Do dnia 1 stycznia 1974 r. przy połowach gatunków określonych w § 5 ust. 1, nie przeznaczonych do spożycia pod postacią ryby przez ludzi, 10% wagi każdego wyładunku lub jego części może składać się z ryb niewymiarowych gatunków wymienionych w § 7 ust. 1.

2. Przy połowach przewidzianych w ust. 1 złowiony wilinek o długości 20 do 23 cm, nie przeznaczony do spożycia pod postacią ryby przez ludzi, nie będzie uważany za niewymiarowy.

§ 9. Do dnia 1 stycznia 1980 r. zezwala się statkom o mocy maszyn mniejszej niż 150 KM, dokonującym połowów wilinka na wschód od linii biegnącej od Hanstholm do Lindesnes, na używanie do połowów sieci o wymiarach oczek mniejszych niż wymienione w § 3 ust. 1 oraz na wyładowywanie wilinka bez ograniczenia ilości, z tym że ładunki te nie będą zawierać gatunków ryb o wymiarach mniejszych niż określone dla danego obszaru w § 7 ust. 1.

§ 10. Zabrania się poza wypadkiem przewidzianym w § 8 ust. 1 przewożenia, wyładowywania na ląd, sprzedaży, wystawiania lub oferowania na sprzedaż niewymiarowych ryb gatunków określonych w § 7 ust. 1, niezależnie od tego, czy ryby te są całe, czy też mają usunięte głowy lub inne części.

§ 11. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do statków, na których dokonuje się przetwórstwa ryb morskich na obszarach wód określonych w § 1.

§ 12. Zmiany w zakresie ochrony rybołówstwa, wynikające z zaleceń podejmowanych przez organy powołane w tym celu przez Konwencję o rybołówstwie na Północno-Wschodnim Atlantyku, wprowadza w życie Minister Żeglugi w drodze zarządzeń ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Żeglugi.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 12 lipca 1968 r. w sprawie wykonywania rybołówstwa przez polskie statki rybackie na wodach Północno-Wschodniego Atlantyku (Dz. U. z 1968 r. Nr 30, poz. 203 oraz z 1969 r. Nr 8, poz. 63).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Szopa

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34,
ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.